

Sygn. akt II K 284/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

po rozpoznaniu w dniu 09.06.2015r.

s p r a w y **P. P.**

syna R. i A. zd. S.

urodzonego dnia (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 stycznia 2015r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,91 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej (...) przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygnaturze akt II K 1275/11 z dnia 27.10.2011r. za czyn z art. 178a § 1 k.k.

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. :

I. oskarżonego **P. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że z opisu czynu eliminuje zapis dotyczący wcześniejszego prawomocnego skazania tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na mocy art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego **P. P.** na okres 4 (czterech) lat próby;

III. na mocy art. 42 § 2 d.k.k. orzeka wobec oskarżonego **P. P.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na mocy art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu **P. P.** na poczet orzeczonego w pkt III wyroku środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17.01.2015r. do dnia 09.06.2015r.;

V. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **P. P.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 284/15

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 stycznia 2015r. oskarżony P. P. wraz ze znajomym spożywał w godzinach wieczornych i nocnych alkohol. Następnego dnia 17 stycznia 2015r. około godziny 11-tej udał się ze swego miejsca zamieszkania do pracy. Oskarżony kierował samochodem marki S. o nr rej. (...) po drodze publicznej. Znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości.

Dowód : - wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 58-58v.,

- protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczania

alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, k.6

- notatka urzędowa k. 1.

Oskarżony P. P. ma 39 lat, aktualnie nie uzyskuje stałych dochodów, utrzymuje się z prac dorywczych uzyskując z tego tytułu dochód na poziomie około 500 zł. miesięcznie. Ma na utrzymaniu dwoje dzieci, na które ma zasądzone alimenty w wysokości 600 zł. (łącznie). Oskarżony nie był wcześniej karany.

Dowód : - dane osobowo – poznawcze oskarżonego k. 58.

Oskarżony P. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w godzinach wieczornych i nocnych 16 stycznia 2015r. pił piwo z kolegą, który zmieniał pracę. Następnego dnia, gdy jechał do pracy, został zatrzymany przez Policję na ul. (...) z powodu przekroczenia prędkości o 20 km/h. Wtedy został poddany standardowemu badaniu na stan trzeźwości, które wykazało wynik dodatni i dlatego poddano go dokładniejszemu badaniu. Był zaskoczony wynikiem badania, czuł się dobrze.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego P. P. zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2) oraz w notatce urzędowej (k. 1). W ocenie Sądu powyższe dowody, biorąc pod uwagę ich treść, należało uznać za prawdziwe. W/w dowody przeprowadzone w toku procesu wzajemnie się uzupełniają, zaś pomiędzy nimi nie zachodzi jakakolwiek rozbieżność, czy sprzeczność, która dawałaby podstawę do poddania w wątpliwość ich prawdziwość.

W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony P. P. w dniu 17 stycznia 2015r. swym zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 178a § 1 kk. Kierując samochodem po drodze publicznej znajdował się w stanie nietrzeźwości wprowadzając się w taki stan z pełną świadomością.

Oskarżony nie był wcześniej karany. Skazanie z art. 178a § 1 kk wyrokiem z dnia 27.10.2011r. uległo zatarciu z mocy prawa. Wyrokiem tym orzeczono bowiem karę grzywny, która została wykonana w dniu 25.05.2012r. oraz orzeczono środek karny - zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, który był wykonywany nieprzerwanie od dnia 12.05.2011r. Stosownie do treści art. 107 § 4a k.k., w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Przepis ten w takiej treści obowiązuje od dnia 21.03.2015r., tak więc obowiązywał już w dacie skierowania aktu oskarżenia do Sądu. Jeżeli orzeczono środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania (§ 6 w/w przepisu). Tym samym, skoro środek karny został wykonany, a kara grzywny została wykonana w 2012 roku, to skazanie wyrokiem z dnia 27.10.2011r. uległo zatarciu z mocy prawa. Oznacza to, że oskarżony nie może ponosić ujemnych konsekwencji wynikających z tego skazania, co wyłącza możliwość przypisania mu odpowiedzialności karnej za czyn kwalifikowany z art. 178a § 4 kk. Nie można bowiem czynić ustalenia, że oskarżony był wcześniej karany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. (podobnie: postanowienie SN z dnia 21.08.2012r., sygn. akt IV KK 59/12, OSNKW 2013/1/3, wyrok SN z dnia 04.12.2014r., sygn. akt III KK 381/14, LEX 1621350).

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,91 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu podczas, gdy dopuszczalny przez Ustawę Kodeks karny próg spożycia alkoholu wynosi 0,25 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem znacznie przewyższając dopuszczalne przez Kodeks karny stężenie alkoholu przy kierowaniu pojazdem. Drugie badanie oskarżonego

wskazywało na niższe stężenie alkoholu, co wskazuje na to, iż alkohol był w fazie wydalania, a zatem oskarżony zdecydował się na jazdę samochodem po dłuższym czasie od zakończenia spożywania alkoholu. Wskazać także należy, iż oskarżony poruszał się po drodze publicznej o takiej porze dnia i takimi ulicami miasta, gdzie ruch drogowy ma duże natężenie. Planował pokonać odcinek drogi o długości około 4 km. Wina umyślna oskarżonego, działanie w zamiarze bezpośrednim, nie budzi wątpliwości. Stopień winy oskarżonego był dosyć znaczny, jednak nie był nadmierny. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż musiał mieć świadomość tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości z uwagi na porę i ilość wypitego alkoholu zanim wsiadł do samochodu, choć był już w fazie trzeźwienia. Działał wprawdzie z zamiarem bezpośrednim ale nie z premedytacją, ani o wysokim natężeniu złej woli.

Kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary, mając na uwadze okoliczności decydujące o uznaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, stopnia winy oskarżonego, mając też na względzie okoliczności wskazane powyżej, a także dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego uprzednią niekaralność Sąd uznał, iż adekwatną do czynu popełnionego przez oskarżonego jest kara orzeczona w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu dotychczasowy sposób życia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, stopień winy, daje podstawy do tego by stwierdzić istnienie po stronie oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Zdarzenie to miało charakter incydentalny, oskarżony nie jest osobą zdemoralizowaną, którego proces resocjalizacji może przebiegać wyłącznie w warunkach izolacji więziennej. Zdaniem Sądu, w tych okolicznościach, kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na długi, bo 4 – letni okres próby jest w stanie spełnić cele stawiane karze.

Popełnienie czynu z art. 178a § 1 kk wiąże się z czasową eliminacją oskarżonego z uczestniczenia w ruchu drogowym w charakterze kierowcy. Z uwagi na to, że w chwili popełnienia czynu obowiązywała inna treść art. 42 § 2 kk niż w dacie orzekania, obowiązkiem Sądu wynikającym z treści art. 4 § 1 k.k. było rozważenie, które rozwiązanie prawne jest względniejsze dla sprawy. Porównując treść tych przepisów stwierdzać należało, że ustawą względniejszą jest obowiązująca uprzednio, gdzie środek karny mógł być orzeczony na okres od roku, stąd też zastosowano ją przy wymiarze środka karnego. Art. 4 § 1 k.k. nie należy do przepisów ustawy karnej materialnej, które ustalają zasady odpowiedzialności karnej, stąd nie został wskazany jako podstawa rozstrzygnięcia. Mając na względzie stosowanie przepisu art. 42 § 2 kk w sytuacjach, gdy sprawca popełnia przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc w stanie nietrzeźwości Sąd uznał, iż w sytuacji, gdy oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości poruszał się pojazdem mechanicznym, koniecznym jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. W tym kontekście Sąd uznał, iż spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 3 lat. Określony w taki sposób środek karny z ustaleniem w/w zakazu na okres 3 lat, będzie z pewnością dolegliwy dla oskarżonego, nie przekraczając jednocześnie stopnia winy; nadto odpowiada społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Zdaniem Sądu stan nietrzeźwości kierującego, który z pewnością wpłynął w sposób istotny na postrzeganie tego, co dzieje się na drodze oraz styl życia oskarżonego, jego uprzednia niekaralność, to wszystko wskazuje na konieczność wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcę na okres 3 lat. Orzeczenie obowiązywania tego zakazu na dłuższy okres, zdaniem Sądu, raziloby swoją surowością zważywszy na dotychczasowy styl życia oskarżonego.

Z uwagi na to, że oskarżony nie uzyskuje stałych dochodów, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, Sąd uznał, iż nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych, stąd też stosownie do treści art. 624 § 1 kpk, zwolnił oskarżonego od poniesienia tych kosztów przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.